

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **B.W. i in.**,
skazanych za przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 16 grudnia 2025 r.
wniosku obrońcy skazanych T.H. i D.R. o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego
S.S. od orzekania w sprawie o sygn. V KK 118/25,
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.

postanowił:

**wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego S.S. od udziału w
rozpoznaniu sprawy o sygn. V KK 118/25.**

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek obrońcy skazanych T.H. i D.R. o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego S.S. od rozpoznania sprawy zawisłej przed Sądem Najwyższym pod sygn. akt V KK 118/25. Wnioskodawca podniósł, że podstawą wniosku o wyłączenie jest wadliwe powołanie na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego. Wniosek o wyłączenie tego sędziego został zarejestrowany pod sygn. KRI 1156 i przydzielony do rozpoznania SSN R.W. Po wyłączeniu, na wniosek obrońcy skazanych, sędziego R.W. postanowieniem z dnia 6 października 2025 r., KRI 1207, wniosek o wyłączenie sędziego S.S., zarejestrowany pod sygn. KRI 1156, został przydzielony do rozpoznania SSN B.S.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego zasługuje na uwzględnienie ze względu na treść art. 41 § 1 k.p.k. Zgodnie z tym przepisem sędzia podlega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Okolicznością mogąca wywołać tę wątpliwość może być m.in. tryb powołania sędziego Sądu Najwyższego na urząd (zob. np. postanowienie SN z dnia 19 października 2022 r., sygn. akt II KK 206/21).

Sąd Najwyższy jest zobowiązany do wyłączenia sędziego także wówczas, gdy orzekanie przez sędziego w sprawie mogłoby realnie prowadzić do znacznie poważniejszych uchybień, a więc do naruszenia standardu niezależności i bezstronności gwarantowanego przez art. 45 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności i uznania, że taki skład orzekający w ogóle nie stanowi niezależnego i bezstronnego sądu ustanowionego ustawą, co mogłoby skutkować m.in. odpowiedzialnością odszkodowawczą Państwa (zob. np. postanowienie SN z dnia 11 kwietnia 2023 r., sygn. akt II KK 57/23, KRI 155).

Złożony przez obrońcę wniosek opiera się na okolicznościach związanych z powołaniem S.S. na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, którą ukształtowano na mocy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3). Sąd Najwyższy wielokrotnie podkreślał, że już sam fakt brania udziału w orzekaniu osoby powołanej na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w tym trybie, prowadzi do nienależytej obsady sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. (zob. uchwała Sądu Najwyższego w składzie połączonych 3 Izb z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22). Nie ulega również wątpliwości, że nienależyta obsada Sądu Najwyższego jest brana pod uwagę w sprawach przez Europejskim Trybunałem Praw Człowieka (por. m. in. wyroki: z dnia 22 lipca 2021 r., nr 43447/19, Reczkowicz przeciwko Polsce; z dnia 8 listopada 2021 r., nr 49868/19 i 57511/19, Dolińska-Ficek i Ozimek przeciwko Polsce i z dnia 3 lutego 2022 r., nr 1469/20, Advance Pharma Sp. z o.o. przeciwko Polsce).

Skoro zatem S.S. został powołany na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego z udziałem Krajowej Rady Sądownictwa w składzie wadliwie ukształtowanym, należało wyłączyć tego sędziego od udziału w sprawie o sygn. akt V KK 118/25.

SSN Barbara Skoczowska

[WB]

[a.ł]